ı Bahia Vitoria

ultatul: 2-2 (2-0)

perspectivă, ar fi putut prilejui verificarea în prima reprezentativă a unor tineri cu reale posibilități. De altfel conducătorul tehnic al echipei braziliene a remarcat că mulți dintre jucătorii selecționatei de tineret în meciul de la Bacău s-au prezentat mai bine decît „seniorii" și tineretul, în general, a jucat mai agresiv, punînd echipa Bahia Vitoria la grea încercare.

In concluzie: majoritatea fotbaliștilor din selecționata divizionară nu s-au arătat în această partidă la înălțimea încrederii acordate. Ei nu s-au conformat sfaturilor date de pe „tușă" de către antrenorul G. Popescu, care de nenumărate ori i-a îndrumat spre un joc simplu, cu pase lungi și centrări pe aripi. In același timp și-au subestimat adversarii, crezînd că dacă tineretul a învins pe Bahia Vitoria cu 2 goluri diferență, ei nu au de îndeplinit decît o formalitate.

Federația de specialitate trebuie să tragă concluziile necesare după acest joc. Și în primul rînd să analizeze dacă baza viitoarei noastre echipe naționale trebuie s-o constituie jucătorii consacrați, dar fără prea multe perspective de dezvoltare, sau bogata pepinieră a tineretului din cadrul căreia în ultima vreme s-au remarcat unele autentice speranțe ca Ioniță, Pircălab, Nunweiller IV, Popescu, Marcu etc.?

AL. INOVAN

e mingea în favoarea portarului Ze Carlos meciul Selecționata divizionară — Bahia ia (2—2)

Foto: B. Ciobanu

U. T. Arad 2—3 (1—3)

lovitură liberă de la distanță. Golul al doilea a „căzut" în min. 22 în urma unui șut al lui Metcaș de la 20 m. Al treilea punct a fost marcat de Tăucean în min. 33 în poarta goală, după ce driblase pe Turcan și pe portarul Curcan ieșit inoportun);

b) perechea de mijlocași a Științei a avut o zi slabă. Nici Tănase și nici Cojereanu nu au reușit să alimenteze înaintarea cu mingi utile. Tănase a pasat mult la adversari, iar Cojereanu a fost greoi și lipsit de o pregătire fizică corespunzătoare;

c) linia de atac a început timid și a șutat rar la poartă (mai ales în primele 45 min.). Înaintașii au folosit pase scurte și pe jos, neindicate pe teren desfundat. Totuși, cel mai bun compartiment al studenților a fost linia de atac. In min. 18, după o combinație frumoasă, Gîrleanu a egalat: 1—1, iar cu patru minute înainte de terminarea partidei. Manolache a stabilit scorul final.

Textiliștii, care s-au prezentat cu cinci rezerve, își datoresc victoria jocului calm. Învingătorii au inițiat acțiuni mai clare și omogene. Apărarea, în frunte cu Sereș, a funcționat bine, cei doi halfi, Petschovschi și Capaș au fost stăpîni pe teren, iar cei cinci atacanți au tras mult la poartă și din orice poziție.

Arbitrul Emil Martin (București) a condus satisfăcător următoarele formații:

ȘTIINȚA: Curcan — CODREANU, Turcan, Neacșu — Cojereanu, Tănase — Gîrleanu, Igna, Manolache, R. LAZAR, Mițaru.

U.T.A.: FAUR — Szücs, SERES, Neamțu — Capaș, PETSCHOVSCHI — PIRCALAB, METCAȘ, Tăucean, Floruț, Macavei.

AL. GROSS, coresp. reg.

Considerații pe marginea comportării echipelor noastre de categoria A

(Urmare din pag. 1)

lă de energie, neștiind cum să-și dozeze efortul.

Unii jucători vîrstnici sau alții lenți nu mai corespund cerințelor actuale, constituind o frînă în dezvoltarea calitativă a echipei lor, în ansamblu. De exemplu: Zapis și Balint de la Corvinul, Avasilichioaie și Dram de la C.S.M.S. Iași, Apolzan și Alexandrescu de la C.C.A., Ciosescu și Sever de la Farul, Dinulescu de la Progresul Buc., Proca de la Steagul roșu etc.

Tot sub aspectul execuțiilor tehnice a reieșit că unii jucători pot folosi variate procedee cînd, în joc, sînt departe de adversar. În lupta pentru intrarea în posesia mingii, cu un adversar, sau pentru depășirea unui apărător, majoritatea jucătorilor noștri, mai ales atacanții, pierd însă cu ușurință mingile. Din antrenamentele vizionate, făcînd legătura cu această deficiență, am tras concluzia că în instruirea jucătorilor nu se folosesc și exerciții apropiate condițiilor de joc. Ba mai mult, nu sînt utilizate eficient nici aparatele ajutătoare, care se află la terenuri.

O altă carență a tehnicii jucătorilor noștri o constituie slabul control individual al mingii. Deseori întîlnim jucători care fac eforturi vizibile pentru a nu greși o anumită execuție tehnică. Această preocupare duce pe jucători la neglijarea orientării în joc, îi face să nu aibă vedere de ansamblu largă și să întîrzie în rezolvarea unor acțiuni de joc. Deci tehnica slabă pe care cei mai mulți din jucătorii noștri o dovedesc momentan îi împiedică să obțină un randament ridicat în joc. Eforturile muncii de instruire trebuie îndreptate spre acest capitol.

Jocul colectiv, pe care dorim să-l vedem într-o mai mare măsură dezvoltat la echipele noastre din categoria A lasă încă foarte mult de dorit.

Pe de o parte tehnica jucătorilor nu satisface acest deziderat, iar pe de altă parte majoritatea mingilor se canalizează spre jucătorii cei mai buni dintr-o echipă sau alta, iar aceștia caută să se evidențieze prin acțiuni individuale. (Ex: Anghel, Varga, Raksi, Tătaru, Oaidă, David, Hașoti, Mateianu, Drăgoi, Creiniceanu).

In actualul campionat s-au văzut situații cînd jucătorii unor echipe, prin repetate acțiuni individuale, au denaturat randamentul echipei lor, enervîndu-și coechipierii. Noi considerăm că aceste atitudini (ex. David, Hașoti etc.) demonstrează lipsa de disciplină, care duce la joc dezordonat. Nu sîntem împotriva „jucătorului coordonator", însă sîntem împotriva jucătorilor care abuzează de jocul individual care nu servește dezvoltarea jocului colectiv.

Considerăm că o sarcină principală care revine antrenorilor este aceea de a combate acțiunile individuale fără scop tactic, care nu se subordonează jocului colectiv și deci nu ajută la crearea unor echipe în adevăratul sens al cuvîntului.

Vrem ca echipele noastre de club să devină puternice și nu să formăm cîțiva jucători care, izolați în cele 14 echipe din categ. A, în momentul în care sînt chemați să formeze o echipă reprezentativă să constituie o echipă neomogenă, incapabilă de a reprezenta adevărata valoare a fotbalului nostru la un moment dat.

Jocul colectiv nu este pe deplin înțeles la unele echipe. Se exagerează în pasarea mingii pe porțiuni reduse din teren, unde 3—5 atacanți se aglomerează părăsindu-și zonele de acțiune fără ca acestea să mai fie ocupate de alți coechipieri. În acest caz, sarcina apărării adverse este mult ușurată. Se ajunge astfel la situații cînd înaintările pierd acțiune după acțiune în decursul a 90 de minute de joc, trăgîndu-se la poartă un număr redus de șuturi. Acest gen de joc, fără orizont, fără terminarea unor acțiuni concepute destul de bine din apărarea proprie, este specific echipelor Steagul roșu, Farul, Corvinul, Știința Timișoara, Progresul.

Forma de așezare a jucătorilor pe teren, sistemul de joc, trece momentan la fiecare echipă, prin faze de adaptare. Menționăm că unele echipe se așază pe teren și se organizează corespunzător posibilităților proprii și de multe ori în funcție de valoarea adversarului (Corvinul cu Petrolul, la Ploiești).

Considerăm că o echipă se poate organiza temporar în apărare, în diferite situații cu număr mărit de jucători, dar că nu trebuie să-și facă o preocupare permanentă din a se așeza cu toată echipa în propria jumătate de teren. Această manieră de joc este în contradicție cu jocul echilibrat și elastic. Este normal să se folosească treceri din atac în apărare și invers, cu un număr mărit de jucători, însă acestora li se cere să fie posesorii unei foarte bune rezistențe specifice.

Un aspect pozitiv în munca antrenorilor, care s-a reflectat în comportarea echipelor în cele șase etape, îl constituie mărirea zonelor de joc pentru extreme și aplicarea jocului fără posturi fixe în tripletă. De fapt nu este vorba de o totală schimbare în jocul extremelor și a jucătorilor din tripletă, ci numai de unele începuturi promițătoare. În jocul tripletei s-au remarcat îmbunătățiri la Știința Cluj, C.S.M.S. Iași, Dinamo Buc, iar în jocul extremelor la echipele U.T.A., Minerul Lupeni, Dinamo Buc., Petrolul, C.C.A., Corvinul Hunedoara.

CUM A FOST APLICATĂ CONCEPȚIA DE JOC DE ECHIPELE DIN CATEGORIA A

DINAMO BUCUREȘTI a aplicat concepția de joc în jocurile cu U.T.A. în repriza I, Minerul, Știința Cluj, Știința Timișoara în repriza a II-a. În ultimele meciuri însă echipa a jucat crispat, luptînd prea mult pentru rezultat, ceea ce a împiedicat-o să-și valorifice posibilitățile. Considerăm că procedează greșit folosind pe Eftimie extrem stînga, deoarece el nu se acomodează cu acest post.

PETROLUL PLOIEȘTI a aplicat concepția în jocurile cu C.C.A., Dinamo Bacău (în repriza I), cu C.S.M.S. Iași și cu Farul Constanța. O caracteristică pozitivă a acestei echipe este faptul că a reușit să-și organizeze în foarte bune condițiuni jocul în mijlocul terenului, de unde construiește faze de atac de calitate. Păcătuiește însă prin irinarea acțiunilor în faza de finalizare prin încetinirea ritmului și joc individual, precum și prin numeroase greșeli comise de Dridea, care irosește multe acțiuni. În apărare replierea se face greoi, siguranța apărării fiind astfel permanent neglijată.

U.T. ARAD, în jocurile cu Știința Cluj, Progresul Buc., C.S.M.S. Iași, Farul Constanța, a manifestat preocupări pentru joc echilibrat și elastic și mobilitatea jucătorilor în atac.

C.S.M.S. IAȘI, echipă nou promovată în categoria A, a demonstrat în jocurile cu Rapid, C.C.A. (în repriza I), Petrolul Ploiești și Farul Constanța, că face eforturi — uneori cu succes — de a se integra în prevederile noii concepții. În prezent are un lot insuficient pentru nevoile unui campionat, iar rezistența de joc nu este realizată pentru 90 de minute.

RAPID BUCUREȘTI în jocurile cu C.C.A., Farul, Știința Timișoara și într-o oarecare măsură cu Corvinul, a demonstrat elasticitate în acțiuni, mărirea zonelor de activitate a extremelor precum și mobilitatea jucătorilor din tripletă. Se pare că s-a statornicit o nouă mentalitate de muncă în procesul de instruire care începe să-și arate roadele. Nu putem fi de acord cu jocul lui Kotzka în întîlnirea cu Farul, cînd a acționat de cele mai multe ori incorect, neregulamentar și împotriva concepției noastre. Este un element tînăr, component al lotului R.P.R., de la care așteptăm o comportare superioară.

ȘTIINȚA CLUJ, o echipă cu reale posibilități, a dovedit în jocurile cu Știința Timișoara, Dinamo Bacău (în repriza a II-a) și Dinamo București (în repriza I), că urmează o linie care este în concordanță cu cerințele concepției preconizate. Prezintă însă o vizibilă inconstanță.

MINERUL LUPENI a avut comportări promițătoare, iar în unele din jocuri a aplicat cu succes numeroase trăsături ale concepției noastre de joc. Subliniem că această comportare a fost realizată și cu aportul celor trei jucători tineri nou promovați din regiunea Hunedoara. Aceasta demonstrează că acolo unde sînt preocupări în această direcție se pot obține și rezultate bune.

C.C.A. a prezentat în jocurile susținute, mai ales în ultima parte, o inconstanță vădită. Concepția este aplicată numai în privința jocului extremelor, iar în tripletă joacă cu posturi fixe. Apărarea este foarte vulnerabilă, deoarece unii jucători nu pot face față cerințelor concepției (Apolzan, Zavoda II).

CORVINUL, cu un lot modest, a realizat unele comportări bune în meciurile cu Știința Cluj, Petrolul și Dinamo Bacău, aplicînd concepția numai în privința activității extremelor.

DINAMO BACAU a aplicat concepția de joc în meciurile cu Corvinul, Știința Cluj (în repriza I) și Minerul Lupeni. Extremele acționează pe zone mărite, iar în tripletă s-au remarcat preocupări pentru aplicarea unui joc mobil. Deficitar în mod vizibil este atacul, care nu respectă caracteristica echilibrului și a elasticității în joc, echipa nefiind un tot unitar. Atacanții au numai rolul de atacanți și neglijează problemele de apărare.

STEAGUL ROȘU. În afară de prima repriză din jocul cu C.C.A., în celelalte partide această echipă a prestat jocuri confuze, dezorganizate. Unii jucători folosesc abuziv jocul individual, în dauna jocului colectiv. Pregătirea este insuficientă pentru etapa în care ne găsim iar calmul, hotărîrea, siguranța și modestia se pare că au părăsit această echipă.

PROGRESUL BUCUREȘTI. După comportările sale, echipa este insuficient pregătită, neputînd face față sarcinilor cerute de concepția preconizată. Jucătorii au grade diferite de pregătire. Domină jocul simplist, bazat numai pe Oaidă și Dinulescu atunci cînd joacă.

FARUL CONSTANȚA. În toate jocurile susținute, cu excepția reprizei a II-a din jocul cu C.S.M.S. Iași, a dovedit cea mai slabă pregătire din cele 14 echipe din categoria A. Este departe de a aplica concepția noastră de joc, cu toate că a avut ambii antrenori la cursul de la Orașul Stalin. O cauză importantă în slaba comportare a echipei a constituit-o și greșita planificare a muncii de instruire pe timpul perioadei de tranziție și pregătitoare.

ȘTIINȚA TIMIȘOARA aplică trăsăturile jocului defensiv, fiind în contradicție totală cu concepția noastră. Jocul echipei se bazează numai pe elan și pe contraatac.

CAUZELE CARE FRINEAZĂ APLICAREA CONCEPȚIEI LA ECHIPELE NOASTRE

Considerăm că prima cauză este aceea că antrenorii nu au studiat profund, împreună cu jucătorii, materialele privind concepția de joc. Pe de altă parte, după studiul teoretic, ar fi fost necesar ca o serie de jocuri reduse, de verificare și omogenizare, să fie folosite ca mijloace importante pentru aplicarea concepției de joc preconizată de federație.

Mulți jucători s-au eschivat de la pregătirile inițiate în acest an competițional, iar unii antrenori se „îndupleacă" la plîngerile unor jucători ca Soare, Caricaș, Dinulescu, Ivanșuc, Mateianu, Alexandrescu, Cacoveanu, Ivănescu, Varga, Harsani, V. Alexandru, Pircălab ș.a.

Conducerile secțiilor de fotbal precum și antrenorii au manifestat o inadmisibilă nepăsare față de problema întăririi loturilor cu jucători tineri care, după cum s-a demonstrat, se găsesc în număr apreciabil în echipele de categoria B și mai jos. Această atitudine a făcut ca unele echipe din categoria A să înceapă pregătirile și chiar campionatul cu loturi reduse de jucători, iar după accidentarea unora s-au ivit situații penibile, cînd nu se găseau nici 11 jucători disponibili pentru a alcătui o formație (C.S.M.S. Iași, Știința Cluj, Știința Timișoara, Corvinul).

O altă cauză (care nu este nouă, ci reapare sau — mai bine zis — a apărut de la etapa a IV-a, cînd clasamentul a început să prindă o oarecare consistență), este goana după obținerea celor 2 puncte, sau chiar „ciupirea" unui singur punct. Această racilă cu efectele ei negative, ține fotbalul pe loc și din cauza ei calitatea fotbalului nostru suferă. S-a uitat de concepție, de jocul constructiv, plin de tehnicitate etc. și au început să apară astfel de manifestări negative ca: apărări permanente, obstrucții, atacuri grosolane, mingi trimise peste gardurile de sîrmă și chiar peste tribune în mod intenționat, jucători care vorbesc urît, arbitri insultați etc. Oare unde duc aceste atitudini? În nici un caz nu ajută la îmbunătățirea procesului de joc și nici la ridicarea calitativă a fotbalului nostru.

CUM AJUTĂ MUNCA DE INSTRUIRE APLICAREA CONCEPȚIEI DE JOC

Din munca pe teren efectuată la echipele de categoria A reies o serie de constatări, dintre care cele mai multe sînt negative. Astfel:

— pregătirea antrenamentelor se face încă superficial; de foarte multe ori, antrenorul secund nu participă efectiv alături de antrenorul principal la pregătirea antrenamentelor și repartizarea sarcinilor propuse;

— organizarea antrenamentelor și jocurilor de omogenizare nu corespunde de foarte multe ori cerințelor echipei;

— în antrenamente se folosesc încă exerciții care au o formă statică, nepermisă de metodica actuală precizată în cursul de la Orașul Stalin și în instructajul difuzat de federație antrenorilor;

— cantitatea de repetări lasă foarte mult de dorit, deoarece antrenorii caută să folosească prea multe exerciții în cadrul unui antrenament;

— exercițiile folosite nu au o gradare care să tindă spre condiții apropiate de joc. În special exercițiile cu adversari sînt total neglijate, excepțînd jocul la două porți de joi sau de miercuri. În antrenamente nu se face simțit profilul de joc:

— jocurile la două porți, așa cum se desfășoară ele în prezent, nu satisfac cerințele muncii de instruire. Jucătorii și antrenorii nu depun suficient interes la antrenamente;

— principiul individualizării este greșit înțeles. El este încă confundat cu lucrul individual;

— specializarea jucătorilor pe posturi este aproape în întregime neglijată, ca și lucrul pe compartimente. De exemplu: deposedarea de balon pentru apărători și chiar pentru atacanți, deprinderea fentelor pentru trecerea de un adversar, ieșiri din poartă, boxări, lipsesc la antrenamentele majorității echipelor;

— în antrenamentele cu conținut tactic lipsesc exercițiile care să favorizeze învățarea și perfecționarea unor faze fundamentale, atît pentru acțiunile de joc din mișcare, cît mai ales pentru faze fixe. Lipsesc chiar combinațiile simple în 2—3 jucători pentru aripi sau tripletă, nemaivorbind de acțiuni mai complete, cu participarea unuia sau chiar a doi jucători din dispozitivul de apărare. (Ne referim la combinații cu conținut tactic corespunzător cerințelor de joc).

La toate observațiile pe care le-am făcut vizionînd diferite antrenamente ale echipelor se mai poate adăuga faptul că aparatele ajutătoare nu sînt suficient folosite, că durata antrenamentelor nu depășește de obicei două ore, iar în multe cazuri intensitatea lor lasă mult de dorit.

Cu foarte mici excepții, cam în acest fel este dusă munca de instruire de antrenorii echipelor noastre din prima categorie.

În privința muncii de educație s-au constatat îmbunătățiri față de activitatea trecută. Primele etape din campionat s-au desfășurat în categoria A sub semnul sportivității, al unei discipline mai bune, jucătorii străduindu-se să se întrecă cu mijloace corecte, care să ajute la creșterea valorii lor individuale și a echipelor din care fac parte.

Totuși, așa cum arătam mai înainte, la cauzele care influențează negativ ridicarea calitativă a jocurilor, de la etapa a IV-a au început să apară în jocuri diferite aspecte negative ca joc incorect, obstrucționist, faulturi repetate etc.

Cu foarte mici excepții, în cluburi, abaterile de la îndatoririle jucătorilor sînt trecute cu vederea, nu sînt analizate și tratate cu exigență. Există încă în anumite cluburi unii conducători și antrenori care tolerează abaterile comise de jucători, atît pe teren cît și în viața particulară.

Progresul în fotbal nu se poate realiza dacă în cadrul echipei nu există o disciplină exemplară în privința desfășurării întregii activități, iar în procesul de pregătire și joc o conștiinciozitate desăvîrșită din partea jucătorilor.

Iată cîteva probleme asupra cărora secțiile de fotbal, antrenorii și jucătorii trebuie să reflecteze serios.